

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SORANERBLADET

NR. 6 JUNI 1967 52. ÅRGANG

Månedsskrift
for Soransk
Samfund

Det er en kendsgerning, at Christiani & Nielsen er et af de danske firmaer, hvor mulighederne er størst for at komme til at deltage i spændende opgaver over hele jordkloden, f. eks. ved følgende igangværende arbejder:

Motorvejstunneler i Belgien, Danmark, Holland og Norge.

Havneanlæg i Brasilien, England, Libyen, Sydafrika, Thailand og Tyskland.

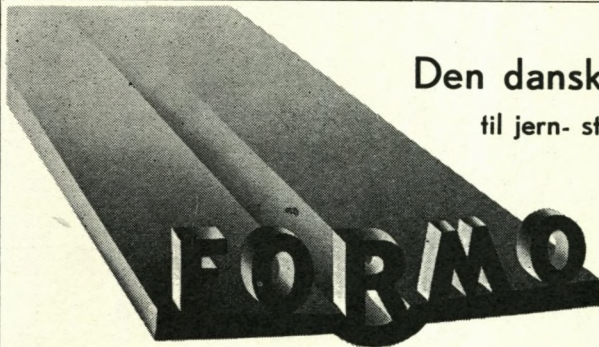
Flodregulering og dæmninger i Pakistan og Venezuela og...

ikke at forglemme Lillebæltsbroen i Danmark.

**Gør hele
verden
til Deres
arbejds-
område**

Har De lyst til at være med til at arbejde i et stort firma, hvor den enkelte kan få lov til at udvikle alle sine skabende evner gennem interessante opgaver, vil vi gerne hilse på Dem. Ring venligst på tlf. (01) 14 12 33, lokal 83 og aftal et møde på et af vore kontorer.

CHRISTIANI & NIELSEN

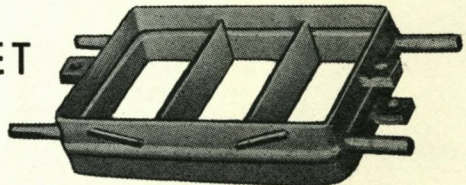
Den danske stålformkasse
til jern- stål- og metalstøberier

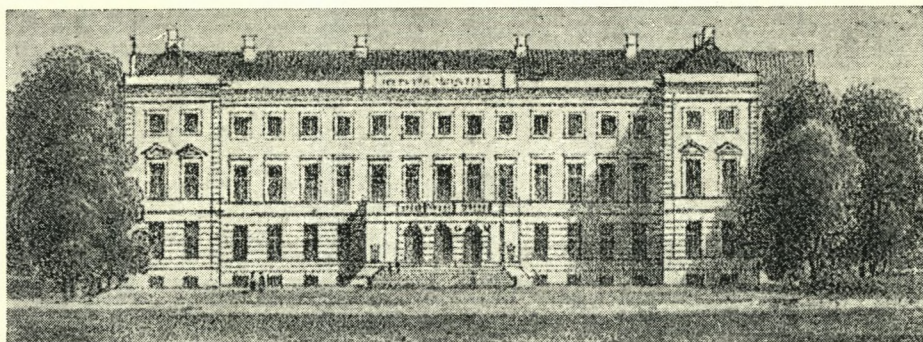
Leveres i størrelser
og udførelser
efter ønske

STAALKONTORET

Jægersborgsvej 64 . Kgs. Lyngby

Telefon (01) 88 26 22

Academia Sorana

efter gammelt stik

SORANER-BLADET

JUNI 1967

52. ÅRGANG

NUMMER 6

En henrettelse i Danmark for 100 år siden

Af dr. SVEN SCHMIDT

Livsstraffen er nu afskaffet i de fleste vesteuropæiske lande, sidst i Storbritannien, med den begrundelse, at den ikke tjener noget gavnligt formål, at den virker forrående på dem, som skal udføre den og på folkementaliteten i det hele taget. Hertil kommer et tredie og, efter min mening, afgørende moment: Et justitsmord kan ikke genoprettes.

Det kan måske derfor virke ikke helt logisk, at man opretholder dødsstraffen for visse militære (og civile) forbrydelser, som begås under krigsforhold. At der skulle være tale om præventiv virkning er vist tvivlsomt.

Jeg kendte en mand, som på meget nært hold — han opholdt sig i drabsøjeblikket i selve værelset, hvor ugerningen fandt sted — overværede et mord under besættelsen, udført af et

medlem af Brøndum-banden. Efter krigens ophør blev den pågældende anmodet om at komme ind på politigården for af identifikationsgrunde at blive konfronteret med morderen, der allerede havde tilstået. På et spørgsmål fra vidnet om, hvorfor han havde begået drabet, svarede morderen: »Det havde jeg fået ordre til«. »Havde den mand De slog ihjel gjort Dem noget?« Arrestanten svarede: »Næh, jeg kendte ham ikke engang«(!) Tænker en soldat, der deserterer fra sin afdeling, nærmere over hvad han gør? Mon han ikke får et slags chok, en akut skrækpsykose, der får ham til at tage benene på nakken.

Man skulle vel synes, at de talrige likvideringer, der fandt sted i krigens sidste fase, måtte overbevise selv den mest stupide om risikoen ved at gå

fjendens ærinde. Ikke desto mindre florerede stikkeri og clearingsmord i betydeligt omfang. Spørgsmålet om dødsstraffens præventive virkning er således ikke løst. Hævn- og revanche-tanken harmonerer jo ikke med et moderne kultur- og retssamfund (jævnfør OVERRABBINER, dr. Melchior's nyligt fremsatte udtalelser).

Den sidste henrettelse i Danmark foregik i begyndelsen af halvfemserne og skete i fængselsgården til Horsens tugthus. Denne var, efter Henrik Cavlings beskrivelse, både dramatisk og uhyggelig.

At en henrettelse kan foregå uden at den dømte under eksekutionen mister sin værdighed fremgår af et øjenvidnes beretning om halshugningen af Lars Gabrielsen i 1861. Først omstændighederne i sagen:

Den 16de September 1860 anmeldtes for Birkedommeren i Sorø Birk, at der i Sorø Sø, hvor denne grændser op til den nye Vej, der fører til Jernbanen, var fundet Liget af en ældre Mandsperson, og han begav sig derfor til dette Sted, hvor han forefandt Aftægtsmand Hans Jensens *Liig*, som var optaget af Vandet og henlagt paa de Faschiner, hvorpaa Vejen er anlagt og som gaae et Stykke ind under Vejen i Søen. Samstedets fandtes ogsaa en Frakke, der ikke havde været i Vandet, og var der endvidere Dagen forud fundet en Hat drivende i Søen. Liget var iført Beenklæder, Skjorte, Vest og Uldstrømper, men uden Sko, og i Søen fandtes kun *een* Træsko. Midt i Ligets Pande fandtes et dybt Saar, som maatte være bragt ved en Øxe eller et andet skarpt

Instrument, og der flød Blod ud af det ene Øre. Den tilstedeværende Distriktslæge udtalte strax som sin Formening, at den Fundne maatte være dræbt og derefter udkastet i Vandet. Birkedommeren i Sorø var af samme Mening og helt overbevist blev han, da Obduktionserklæringen forelaa.

Mistanken henleddes på Lars Gabrielsen, der i Braaby Overdrev ejede en lille jordlod og et mindre hus, hvorfra han drev en slags vognmandsforretning. Ved en undersøgelse dér fandt man meget stærke indicier mod ham. Trods gentagne forhør nægtede han at kende noget til ugeringen, og et egentligt bevis kunne man ikke fremskaffe. Men nogen tid senere samledes mistanken om en husmand, der under et langvarigt forhør åbenbarede, at det var ham der med løfte om betaling af 100 Rd. havde overtalt Gabrielsen til at skaffe aftægtsmanden, med hvem han havde et økonomisk mellemværende, af vejen. Lars Gabrielsen betænkte sig dog i første omgang; men da der kom fornyede opfordringer, og da han nu var kommet i økonomiske vanskeligheder og yderligere fik tilbudt en årlig understøttelse, lovede han at udføre drabet. Han fik aftægtsmanden lokket til sig under et påskud og dræbte ham i loen, efter at de begge havde spist frokost med rigeligt brændevin. Herefter gik L. G. til Sorø, hvor han på et værts-hus traf anstifteren og en anden impliceret, og hvor de tilbragte nogle timer med at spille kegler og drikke brændevin. Først derefter blev liget kørt bort fra drabsstedet, kastet i den nærliggende Sorø Sø på en sådan må-

de, at det skulle tage sig ud som en drukneulykke. Selve forbrydelsen var udført på en usædvanlig rå og bestialsk måde, hvis enkeltheder vi skal forskåne læserne for.

Husmanden hængte sig i arresten og undgik således den jordiske retfærdighed.

Den tredje person havde erklæret sig villig til — mod betaling af 50 Rd. — at medvirke til forbrydelsen. Han deltog dog ikke i drabet, men bistod kun ved borttransporteringen af liget. Han sagde herefter til Lars Gabrielsen, at da hans andel i begivenheden kun var ringe, ville han nøjes med 10 Rd. Lars Gabrielsen udbetalte ham à conto 5 Rd. Han havde endnu ikke modtaget sit »honorar«.

Stillet overfor disse udsagn gav Lars Gabrielsen op og aflagde fuld tilståelse. Han blev da ved *Sorø Birks Extraret* dømt til døden. Dommen *stadfæstedes* af Lands-Over samt Hof- og Statsretten og derpå af Højesteret:

Vi skal gengive essensen af den af Højesterets Protokolsekretærs i det gamle Kancelisprog affattede *Relation*:

»Ved Højesterets Dom af 27de August 1861 er Arrestanten Lars Gabrielsen, der tiltaltes for Mord, tilfunden at miste sin Hals og hans Hoved at sætte paa en Stage...

Ligesom ingen af de i Sagen voterende Tilforordnede fandt tilstrækkelig Anledning til at indstille Domfældte til Hans Majestæts Naade, saaledes dristede heller ikke Justitsministeriet sig, efter de med Sagen forbundne Omstændigheder, til at tilraade at formilde den ifundne Straf, og Ministeriet ned-

lagde derfor i Overensstemmelse hermed en allerunderdanigst Forestilling angaaende Livsstraffens Fuldbyrdelse...

Efter at Sagen har været foretaget i det Geheime Statsraad, har det behaget Hans Majestæt Kongen (Frederik VII) under 4de Oktober allerhøist at resolve, at den Arrestanten Lars Gabrielsen ifundne Livsstraf bliver fuldbyrdet, dog uden at hans Hoved sættes paa en Stage«.

Om Lars Gabrielsen siges det, at han var af en opfarende og voldsom natur, de fleste ønskede ikke at komme ham på nært hold. Der havde verseret et par retssager imod ham for voldelig optræden mod sine omgivelser, uden at der dog overgik han nogen dom. Fængselspræsten udtaler, at han alvorligt angrede sin ugerning og ustandselig vendte tilbage til den skam, han havde bragt over sin familie. Dette stemmer godt med de ord, han senere offentlig udtalte umiddelbart før hans hoved faldt for bøddeløksen. Måske kunne der trods alt være blevet et ordentligt menneske ud af ham efter et længere fængselsophold. Han var, da han blev henrettet, ca. 36 år gammel.

Om den tredje impliceredes skæbne står der intet i de arkivalier, som jeg har haft lejlighed til at studere.

Selve eksekutionen fandt sted på *Galgebakken*, beliggende mellem Sorø og Pedersborg. Til som vidner at overvære henrettelsen var tilsagt et antal af »Sognets bedste mænd«, og blandt dem var min bedstefader. Tilsigelsen gjaldt egentlig hans fader, der opnåede tilladelse til at lade sig repræsentere ved

sin søn. Jeg skal efter dette øjenvidnes beretning, der stadig — skønt der nu er forløbet mere end et halvt århundrede, siden jeg fik den fortalt første gang — står lyslevende prentet i min erindring, kort fortælle om henrettelsens forløb:

Øverst på bakken stod blokken, der var dækket af et sort klæde, ved foden af denne lå to skarpslebne økser, ligeledes tildækkede. Uden om stod i en kreds de tilsagte samt tilskuere fra fjern og nær, der ønskede at overvære den makabre forestilling.

Nu kommer morderen ledsaget af de tilfornødte øvrigheds personer. Han ryger på en cigar og synes ikke at være påvirket af situationens alvor. Han går op på bakkens top og holder en kort tale gående ud på, at han havde været et skarnsmenneske og at den straf, han skulle lide, var retfærdig og velfortjent. Kun beder han *Sognet* om at det vil tage sig af hans fem børn og sørge for at de får en god opdragelse, således at de måtte blive bedre mennesker end han selv. Derpå kaster han cigaren fra sig, lægger roligt hovedet på blokken, krænger skjortekraven til side og strækker halsen godt ud. Et glimt i luften og retfærdigheden er sket fyldest. Nu løfter bøddelen det bloddryppende hoved højt op, vender dets ansigt ud mod de omstående og går hele kredsen rundt! I mellemtiden var kadaveret blevet anbragt med ryggen opad på et leje sammentømret af uhøvlede brædder. Efter endt rundgang går bøddelen herhen og med et klask anbringer han forbryderens hoved i bagdelen på det afsjælede legeme.

Soranerfrokosten

I. TORSDAG DEN 11. MAJ 1967

Når man læser Soranerbladet, bemærkede *Kann*, da han som sædvanlig skulle motivere et leve for skolen, støder man ofte på navnet Otto Halling. Han var indfødt soraner, søn af hotelejer V. O. Halling, der i mange år drev hotel »Sorø« ved landstationen. Otto Halling udgik fra Sorø 1898 og blev en højt vurderet salgschef i et stort kulfirma. Hans store interesse og hobby var travsporten; han ydede en stor indsats i Det danske Travsselskab og stod just for at skulle være æresmedlem, da han døde ved et ulykkeligt fald fra sin bolig i København (Halling, 1882-1954; Sor.-Bl. 1954: 22). Til hans minde oprettedes et særligt travløb. Halling var en rigtig soraner, ikke stor på det, et fint menneske og en dygtig fagmand.

For nogen tid siden erhvervede jeg en bog om kinesisk poesi — og foran i den stod Otto Hallings navn. Gamle soranere, ser man, spænder vidt — og en grund er lagt med skolen. Den leve.

På grund af det gode vejr havde kun 19 kammerater fundet vej til Grand, men det gjorde intet skår i ryggen.

Om arbejdet på værket om Soraner-Biografier 1901-60 oplyste *Kann*, at der af 2000 udsendte spørgeskemaer indtil nu var indgået 562; med glæde noterede han, at 151 har bestilt hele værket, og 62 af de adspurgte har indmeldt sig i Sor. Samf. (Bifald). Besvar skemaet straks! Man mangler endnu at udsende 1200 skemaer; det drejer sig om årgangene 1935-38, 1951-60.

Kann gav videre meddelelse om og redegørelse for den historiske Sorø-tur den 30. maj; han havde gennemkørt ruten med lektor Balslev og appellerede for tilslutning.

Svend Clausen bragte en hilsen fra Brincker, der af Hans Nik. Hansen (r. '05) havde fået det årlige beløb til »kage på fod« (nyt bifald).

Saxtorph udtalte sin store beundring for formanden. Du er ikke stereotyp i din motivering for at lade skolen leve; og denne fleksibilitet udviser du også på andre områder.

Svend Clausen gravede en episode op i mindet om Badse Winther. Der skulle være bestyrelsesmøde hos generalen; det skulle foregå med en vis stil. Da redaktøren talte, kæftede Badse op og afbrød idelig taleren. Generalen: »Badse, ti stille!« Stadig opkæften. Generalen: »Badse, vil du tie stille!« Intet resultat. Generalen i stor ophidselse: »Badse, hold kæft!«

Den gode middag med rar mad og fine vine forårsagede, at medlemmerne besluttede at opgive mødet. — »Mødet er hævet«, råbte generalen. Men så greb generalinden ind: »Der skal fanden ta' mig være møde«. Og det blev der.

Bjørning mente angående »mosefundene« (de gamle), at der kunne fremhæves flere endnu, f. eks. Boeg og Bonnesen. Vi håber at se redaktøren som æresmedlem af denne kreds. *Schjærff* redegjorde for benævnelsen, som han vist tidligere havde omtalt; husker det ikke, da jeg er gammel, snakkesalig og gentagende. Men man fandt altså i fire forskellige moser levninger fra Dan-

marks oldtid, og de lærde forfattede derom fire bøger, »De fire mosebøger«. *Kann* meddelte, at den historiske tur også ville omfatte Tersløsegaard, hvor vi kunne glæde os til H. A. Møllerups (s. '02) orientering.

Kredse af gamle soranere trindt in mente, at deres møder kunne opfattes som konkurrence med Sor. Samf. Ingentunde; mindede om mødet i Holbæk, som *Jornil* fortalte om. *Kindt* mente, at de soranske klubber (Randers, Odense, Århus m.v.) var udtryk for, at vi gerne vil mødes og drille hverandre; de bør støttes. *Svend Clausen* takkede kagepå-fod-giveren Nik, der fik et leve. — *Jens Reerup Olsen* ('46), bosat i USA, gav udtryk for, hvor meget det betød at få bladet ude i verden — han læste referaterne »med betagelse«. *Finis*.

P. Sch.

II. TORSDAG DEN 1. JUNI 1967

På Kongens Nytorv: »Mødende Chor at Alt«, som dannerskjalden Oehlenschläger så træffende siger. Der var nemlig børnehjælpsdag med boder, gevinster, nitter og oprækkende pigegarde. Ikke mindre end 26, fra 1900 til 1941, slog sig ned om det Phønix-flagprydede bord, på hvis hvide dug der flammede et enkelt glas laksfarvede roser.

Kann var glad over at byde det store bord velkommen med besynderlig, o: særlig (dette adjektiv tilsat af red.) fremhævelse af gæsten, fugleeksperten Carl Weismann (r. '22). — I går var det skolens fødselsdag, 381 år, anden motivering behøves vist ikke for at lade skolen leve.

Det er en meget interessant forsamling i dag: Peter Müller er fra Califor-

nien, Thorlacius-Ussing har lige berejst USSR, vi har to repræsentanter fra Færøerne, Edw. Mitens, en af rigets mest fremtrædende mænd, og hans søn, endelig C. Weismann.

C. Weismann: Ved en damefrokost, jeg deltog i, sagde en dame: »Vi har en interessant gæst, værsgo' hr. W.«, og hr. W. fortalte, og det gjorde han også her, om sine optagelser af hundestemmer, der bl. a. indbragte mig hundebid, og som plade favorable tilbud fra varietéer og cirkus i Amerika. Den kuriøse plade skaffede mig midler til at rejse til New Zealand, et vidunderligt land, hvor jeg optog fuglestemmer. Også Australien besøgte, her førte jeg og min kone et zigeunerliv på feltfod; en dag så vi fem meter oppe en sjælden blomst; galant klatrede jeg op for at hente den til fruén, nedglidningen endte med lemlæstelser på lår og bryst, og lidt længere fremme fandtes disse blomster på jorden i tusindvis (Ha, de skønne spildte kræfter). En aften hørte min kone uden for teltet en krokodille — modigt begav jeg mig ud, og uhyret tog flugten, skræmnet af lyset fra min lommelygte.

Edw. Mitens: Siden jeg blev student 1907 har store forandringer på Sorø fundet sted (nye bygninger, lærerne fra den tid er borte, eleverne skifter), men ét har bestået: Ånden, tonen fra Sorø. Tak for tiden i Sorø, tak til kammeraterne og kammeratskabet. Sorø-ånden leve!

V. Thorlacius-Ussing: Første indtryk af USSR, alt er monstrøst; hotellet har 800 senge, og 6000, når det er færdigt; teatret er mindst tre gange så stort som Falkoner Centret, alene på scenen kun-

ne der være 1000 mennesker; smagen er gammeldags; i »Carmen« afleverede kunstnerne deres arier ganske ubevægelige. Kreml var et eventyr; adgang fik man kun ved først at hilse på Lenin. Moskva gjorde et tungt indtryk, i Leningrad herskede en lettere vesteuropæisk atmosfære. Ved besøg på et valfartssted med non-stop-messer fik man et indtryk af landbefolkningen. Kunsten endnu mere enorm, vanskeligt at få de berømte stykker at se, og kustoderne lukkede salene, når de gik til frokost. Alt i alt en stor oplevelse.

Peter Müller, bosat i Californien, gav træk derfra. En ambassaderåd fortalte altid det samme ved besøg. Hvad gør De, når De kommer igen? Jeg bliver aldrig bedt om at komme igen. Som modvægt med det daglige arbejde har jeg vilde blomster som hobby, og naturen er overdådig frodig. I en forening til at lære ingeniører at tale blev jeg som den første udlænding valgt til formand.

Så var mødet i Eventyrernes Klub til ende, og vi mødes påny torsdag den 6. juli kl. 12.15.

P. Sch.

Soraner-cricket

Juni 1967

Igang igen!

Vi slap godt fra starten og var ubesejrede — i fire kampe! Træningskampe mod gamle venner fra Sorø C. C. og AB gav sejre på 77 og 17 p. efter 1. halvleg, og den gamle skoles hold måtte bruge

to halvlege til næsten at nå op til *Soranernes* 1. halvlegsscore på 142 p. Værd at bemærke, at skoleelev Bøgh kunne score 51 p. ud af skolens samlede total på 129 p.; hvor skal han hen efter veloverstået eksamen?

Den første pokalkamp mod vor gamle bys unge hold var nær blevet en gyser. Efter Dansk Cricketforbunds nye konditioner for pokalkampe kunne Sorø sende sine åbningsbatsmen til gærdet med et forskud på 15 p., idet 2. divisionshold på forhånd er godskrevet 15 p., 3. divisionshold 30 p., medens hold fra den fornemste division som sædvanlig må starte med det runde tal. Sorøs handicap viste sig at være passende afmålt, *Soranerne* vandt med 17 p. ved at score 147 for 4 mod Sorøs 130 all out.

Næste pokalmodstander bliver overraskende nok vore gamle bekendte fra Næstved, der præsenterede årets første rigtige pokalsensation ved at sende stærke Svanholm tilbage til hovedstaden med et »nederlag« på et enkelt point og et par stående gærder.

Jydske og fynske hold har svigtet pokalturneringen i år, og på denne måske lidt billige baggrund har pressen allerede udråbt *Soranerne* til årets pokalvinder. »Dunlop«-pokalen er da forresten også meget pæn.

Men så brændte Soranerne sig på Chang!

Chang Ålborg er det ene af to hold i det ganske land, som *Soranerne* til dato ikke har haft held til at besejre. Hvem det andet hold er? Den, som ikke kan gætte det, har ikke rigtig fulgt

med i den hjemlige cricketverden de seneste år. ÅB — det andet Ålborghold — har ikke tabt en turneringskamp i dette land de sidste 6-7 år, og det til trods for, at de har mødt *Soranerne* hvert år, siden vi i 1961 kom i 1. division.

Mod Chang var vi denne gang ganske nær ved. En fortræffelig kastende Hans Rasmusen fik god støtte af holdets spinbowler Jørgen Kofoed, og Chang var all out for beskedne 98 p. Men vore gærdespillere kom sig aldrig helt af choket over tabet af de to første gærder for sølle 2 p. Changs kastning og markspil var koncentreret og levnede ikke megen plads for »Soranerspillet«. Allan Blooms 22 p. (på ca. 3 timer!) og Henning Henriksens overraskende 23 p. havde nær bragt sejren hjem, men da vor sidste batsman måtte gå sin enegang, manglede der stadig 7 p. i at nå Changs total, — og derved blev det!

ÅB er i særklasse!

Cricket er jo et spil, hvor man ikke sådan uden videre kan regne med at få chancen én gang til, svigtende koncentration i et enkelt øjeblik *kan* blive helt afgørende for stridens endelige udfald. Hvad var sket, om Georg Olsen havde holdt Carsten Morild helt derude på grænsen, og om Arnsbjerg havde været blot 15 år yngre og så havde taget Henrik Mortensen på en »dykert«. Ja, så havde ÅBs score ved frokostpausen været mindre end 70 for 5 gærder, og vor chance for at undgå det fæle halvlegsnederlag måske været lidt bedre. Svært at sige, for ÅB har

nu for anden gang taget *Soranerne* for under 20 i en anden halvleg på mindre end en time! For ÅB tog Carsten Morild — uden at være i træning — 15 af vore solide gærdespillere for 28 p.!

Men også Jørgen Kofoed var vel bowlende den dag, 7 ÅB-gærder for 44 p. er et fornemt resultat — kommer Jørgens gennembrud nu?

Good old Warrer!

John Kjær (Jørgensen), der har forlystet os med nogle af de største seksere set på Gentofte Stadion og andre anlæg, har desværre vrøvl med »knæerne«, det kniber at løbe stærkt i marken og mellem gærderne.

Under en sammenkomst fornylig opmuntrede klubbens eneste virkelige senior professional J. L. Warrer sin unge ven til at blive ved — »og ved du hva', John, hvis det er helt galt med dig, så kan jeg da godt komme ud og løbe for dig!«.

Arns.

Soransk Samfund - Fyensafdelingen

Batøk-møde på Ubberudgaard ved Blommenslyst

For at ærgre de kammerater, der ikke var med, tillader vi os at udsende dette lille referat af en særdeles vellykket sammenkomst hos vor gode frater Einar Jarby.

Der var udsendt indbydelse til søndag den 7. maj kl. 10.30, denne gang også gældende for vore damer, og vi blev ialt 12 (et ringe fremmøde — tal-mæssigt!).

Efter en hjertelig velkomst og lidt snakken om »siden sidst« gik vi til plæ-

nen foran hovedbygningen, hvor Batøkkampen afvikledes under højt humør og med forhindringer af forskellig art, dels på grund af nedhængende grene, dels på grund af manglende fysik hos nogle! Årets »Pave« blev — efter lidt forenkledede regler — dyrlæge N. Lund (49), Hårby.

Efter den ordinære kamp kunne vi fryde os over at se nogle af vore damer med ildhu kaste sig over drengenes gamle spil. Det var en festlig dyst, men vi undlod at kåre en »Pav-inde«, da der ingen tradition er for noget sådant.

Einar Jarby var derefter vært ved en herlig frokost, bestående af sild og forloren skildpadde plus ost med dertil hørende »kager på fod«.

Snakken gik livligt, og det blev sent på eftermiddagen inden selskabet opløstes.

Jeg skal måske lige indskyde, at generalforsamlingen blev afholdt inden frokosten, bestyrelsen blev genvalgt (P. Suhr-Henriksen, formand. Mogens Møller, kasserer. O. Teusch, sekretær) og formandens »udførlige« beretning godkendtes eenstemmigt. Man havde umiddelbart derefter planlagt at høre gram-mofonpladen »Sorø-minder«, men transistorgrammofonens batterier var udslukte, og konfirmationskantaten udsat for fingeromdrejning var ingen ubetinget succes!

Næste møde i Fyens-afdelingen skulle blive den 3. december (Baronens fødselsdag), hvis Odense Teater spiller den aften.

Vi opfordrer alle vore fynske kammerater til at slutte op om foreningen. På gensyn.

O. Teusch.

Soransk Samfunds historiske tur på Sorø-egnen

DEN 30. MAJ 1967

Det faktum, at kun 40 havde givet møde, skønt Samfundet tæller ca. 1260 medlemmer, berettiger til et referat, så flere måske kan få blod på tanden og en anden gang melde deltagelse.

Man samledes kl. ca. 10.30 på torvet i Sorø — og lad det straks være sagt, alle udflugtens faser afvikledes med den største præcision, takket være vor formands formidable arrangementstalent.

Man aflagde til at begynde med et hastigt besøg i Absalons skønne klosterkirke, hvor man glædede sig ved lektor *Balslevs* korte, men indholds-mættede gennemgang af kirkens historie og mindesmærker.

Gennem Midtsjællands forårsfriske frodige natur førte busserne os til Vester Broby kirke. Her orienteredes vi om de nyrestaurede, kunstnerisk enestående kalkmalerier af eksperten *Niels Saxtorph*.

Nu meldte sulten sig, og den medbragte madpakke fortæredes under et par timers ophold hos det gæstfri ægtepar K. Raaschou-Nielsen i »Sørens Minde«, den gamle skovfogedbolig, der er indrettet til et kunstnerisk og hyggeligt hjem.

Kann bød velkommen til denne Soranerfrokost i skoven; det traditionelle leve for skolen vil blive udbragt i aften. Desværre var bestyrelsen kun fåtalligt repræsenteret. (Man opdagede dog, at bestyrelsesmedlem, rektor Østergaard var mødt op.) Men de

»svigtende« bestyrelsesmedlemmer havde vist deres gode vilje ved at traktere med en kold snaps — som man passende kunne kalde »sild på fod«, og Harboe fra Skælskør havde foræret kølig Silver-pilsner.

Formanden erklærede ordet for frit. *Knud Raaschou-Nielsen* indbød alle til at færdes overalt i boligen. Og så ventede man på mere. Den navnkundige digter *Esajas Tegnér*, biskoppen i *Vexiö*, var i sin tid højt vurderet for sine »frejdade talen«; det samme gælder i vor kreds *Otto Mackeprang*, men medens den gamle biskop bevægede sig oppe i de højeste sfærer, inspireret af gratiernes skønhed og ynde, var det de muntre muser, der prægede Mackeprangs oratoriske festfyrværkeri, som bugnede af citater og pudsige episoder. Så vidt det kunne opfattes på grund af larmen, endte man med et leve for bestyrelsen.

Fritz Lorenzen: Da jeg for 40 år siden kom tilbage til Sorø, blev jeg budt til middag hos rektor Raaschou-Nielsen. Her spurgte O. M. Müller mig, om han havde haft mig på skolen? — Ja, men kun i gymnastik, hvorpå O. B. indigneret udbrød: Kun?! Stien ned til Suserup, hvor man kunne få ål og snaps, hedder »Fatters sti«. Vi vil takke fru Raaschou-Nielsen. (Hun leve.)

Efter denne rekreation tøffede vi tilbage til Sorø og ud til Pedersborg voldomkransede kirke. Her meddelte lektor *Balslev* det nyeste nye om Pedersborg. Halvkredsvolden er fra romersk jernalder og har beskyttet beboerne i den borg, der har givet Pedersborg navn. I

Sorø, på Akademiets grund, har man fundet en kvindegrov fra jernalderen, fund, der synes at bekræfte, at også Sor-øen har været tilflugtssted i ufredstider. Kirken i Pedersborg er ikke så gammel som tidligere antaget; den store spidsbue fører tidsbestemmelsen bort fra 1250 til 1350-1400. Man har på grunden fundet spor af en rundkirke.

Sidste belæringsfase var Tersløsegaard. Cand. jur. *H. A. Mollerup*, student 1902, fortalte livligt og fornøjeligt om Holbergs sommerbolig, ubesværet af sine mere end 80 år. Holberg erhvervede gården 1745, og fra stenbordet i haven kunne han vågent følge sine hovbønder; de måtte yde deres; men Holberg holdt meget af at tale med bønder, »thi de raisonere ikke uden om solide og magtpaaliggende Ting, hvorom de vide fuldkommen Besked« (Epistel XXIX). Baroniet testamenterede Holberg til Sorø Akademi, der kun dårligt forvaltede gaven; fra Tersløsegaard blev den meste jord solgt fra, bygningen forfaldt, 1861 sattes den til auktion i Sorø; en gammel soraner købte den, og han og tre andre akademister enedes om at opretholde det Holbergske enkesæde og sætte gården i sømmelig stand. Den senere ejer forsømte atter gården; men takket være en storstilet indsamling og anden pekuniær støtte kunne »Tersløsegaard-komiteen« 1905 erhverve gården, der nu, især ved soraneren, arkitekt *Martin Nyrops* uegennyttige restaureringsarbejde, fremtræder som en velkonserveret, smuk gård og et håndgribeligt minde om Holberg.

Tilbage til Sorø, hvor man et par timer havde »fri«, indtil sidste afdeling: »Postgaarden«.

Kann bød velkommen til aftenens Soranerfrokost, særlig til de indbudte gæster, takkede ciceronerne *Balslev* og *Saxtorph*, oplæste et telegram fra *Poul Lorenzen*, motiverede et leve for skolen under henvisning til dennes 381 års dag den 31. maj, en let og kærdkommen begrundelse; det kunne ellers være lidt svært gang på gang at skulle variere dette tema. Man afsang derpå »Kong *Fredrik*, glæd dig i din grav« — de tre første strofer af *Michael Rosings* festkantate fra skolens 300 års dag 1886.

Flere følte trang til at udfolde sig retorisk. *Otto H. Schousboe* takkede bestyrelsen for det glimrende arrangement og for turen — og i det hele taget alle, der havde været med til at berige os. Han ville modsige *Kindts* bemærkning om, at turen skulle være en fornøjelsestur, derfor uden damer; et udvalg af de mest charmerende soranske damer har vi været sammen med i dag. De leve!

Rektor *Arne Østergaard* takkede formanden, som vi trygt kan stole på, hans virke er enestående, og de fleste andre bestyrelsesmedlemmer er »overflødige« i forhold til ham. Foreviste et billede af en akademist *Poul Chr. Conrad Harholt*, student 1860. Her ses uniformen fra den tid (vil senere blive gengivet i Sor.-Bl.). Endte med et leve for formanden.

Jens Madsen lod et æresmærke fra soldaterkorpset cirkulere. Det uddeltes 1918 ved korpsets 30 års jubilæum til alle, der regelmæssigt i to år havde deltaget i korpsets øvelser.

Otto H. Schousboe ville blandt damerne yderligere fremhæve og hylde formanden sekretær, der er lige så sorsansk som Blinckers Jensen i sin tid. Formanden bedes bringe hende en hilsen.

Stig Jensen takkede Saxtorph for det udmærkede foredrag i Broby kirke. Han fremførte i muntre vendinger nogle sarkastiske, men venligt mente bemærkninger bl. a. om Balslev, der »kun ville forhale tiden« — en anden gang må man skaffe andre medarbejdere — men alligevel: De leve!

Kann: Ægteparret Østergaard har for få dage siden haft sølvbryllup — et hurra for dem. Uden rektor Østergaard som medlem af bestyrelsen kunne vi ikke have det så rart. Et leve for dem. Som særlig hyldest til rektorfruen istemte forsamlingen: :/: Og hun er så ung — og så yndig ser hun ud :/:

Ved kaffen fortalte Knud Gemzøe, der gennem sin Sorø-tid blev rustet til naturfredningsarbejde gennem 30 år, om naturfredningsbestræbelser på Sorø-egnen; noget var lykkedes, f. eks. sænkning af vandstanden i Tuel sø, forpurring af luftledninger over Flommen, bevaring af et træbevokset stykke ved Banevejen; andet mislykket: Vandalismen ved Kongebroen, Egevang. Gemzøe nåede meget på de 9 minutter, han havde til rådighed, og deltagerne begav sig nu ved 21-tiden til deres respektive hjem.

En lang udbytterig, men for »mosefundene« noget strabadserende dag. Varighed: 6.30 til ca. 24.00, men man fortrøder den ikke. Rart samvær, natur og historie i tæt forening. Poul Schjærff.

Fraternitas
Soranas
31. stævne

I SYDSJÆLLAND 23.-25. MAJ 1967

Følgende deltog med ægtefæller: C. Bakmann, Ebbe Christiansen, Jens Juul, Krog-, Lind og Schjærff. — Solo mødte Aage Christiansen, Poul Glaven, Agnete Gram, Niels M. Saxtorph (som gæst), Theodor Suhr, Karen Trolle og Hylleborg Voldum. Nogle af de nævnte så sig ikke i stand til at deltage i hele stævnet; men vi glædede os over, at de kom for at være sammen med os, så længe det var muligt.

Da deltagerne den 23. maj om eftermiddagen var samlet i Mern, bød sekretæren velkommen i den i 1848 af Peter Rørdam byggede præstegård og bad alle mindes denne folkelige præst og hans frugtbare samarbejde med skjalden Grundtvig, der af og til promenerede i haven udenfor, og som på Peter Rørdams opfordring skrev flere skønne salmer, bl. a. »Nu falmer skoven trindt om land«, der første gang blev sunget i dette sogn.

Indlederen gik derefter over til at hylde formanden for F.S., Jens Juul, der siden sidst var fyldt syvti år. Denne kvitterede med en tak for stævnedeltageres modtagelse på dette sted, udtrykte derefter sin glæde over at mødes med tidligere og nye venner, men beklagede savnet af flere i kredsen kendte og kære ansigter. Særlig samles vore tanker om Mogens Christoffersen: vi føler med ham i hans og hans

børns dybe sorg. Nylig døde jo hans trofaste hustru Inger Due Christopher- sen, hvis hjerte altid bankede varmt for FRATERNITAS, og som på sin fine, stilsfærdige måde kom til at betyde meget for os.

Stående ærede deltagerne hendes minde, der vil leve iblandt os.

I den følgende time fik vi lejlighed til at se parken og marken, der omkranser præstegården. — I kirken, bygget ca. år 1100, sang vi under orgelledsagelse nogle vers af »Kirken den er et gammelt hus«.

Under resten af stævnet havde vi station på »Kallehave Færggård«, hvor vi fik en fin behandling fra først til sidst. Her gav *Bakmann* os om aftenen på stævnets første dag et livfuldt, omfattende og meget oplysende indblik i dansk menighedsliv i *Tandil*, hvorfra han og hans viv var hjemkommet efter seks års virke; de oplevede her en mærkbar overgang fra modstand eller modsætningsforhold til den officielle katolske kirke i begyndelsen — til mere fredelige kår og større fordragelighed i tiden efter concilet i Rom.

Deres sogn strakte sig over et område som Sjælland; det grundedes i sin tid som en dansk koloni af Hans Fugl, der i *Tandil* rejste et værn mod de omstrejfende indianere. Landmænd fra Lolland, Falster og Møn med deres familier udgjorde grundstammen; endnu i fjerde generation efter disse taler man her et smukt *dansk* sprog. — Blandt de frimenighedspræster, der har virket i *Tandil*, bør nævnes stifteren af *Liselund* ved Slagelse *Niels Dael*, der én gang (i 1934) var vært for et F.S.-stævne.

Et gribende indtryk af den afvekslende natur og af de uhyre afstande fik vi derefter ved en række klare farvelysbilleder, og vi glemmer ikke, at man i *Argentina* kan komme til at køre i ti timer uden at møde et menneske eller se et hus. Det gode indblik i vore landsmænds liv og i forholdene der-

ovre var vi taknemlige for, og ved en klapsalve gav vi omgående dette til kende.

Onsdag holdt *Ebbe Christiansen* morgenandagt, idet han understregede følgende ord i vor gamle Lovsangsbog: »Hver morgen i min skål — en nåde uden mål — til mig nedflyder«.

Stævnets gæst, *Niels M. Saxtorph*, fortalte derpå overmåde inciterende om »Kalkmalerier i danske kirker«.

Disse kan efter alder inddeles i de romanske (tiden 1125-1250) og de højgotiske, som er fra ca. 1300-1400; herefter må nævnes de sengotiske fra ca. 1401-1520 — og renæssancens, som kommer efter 1520. Det er ikke rigtigt, at reformationen i Danmark medførte ophør af fremstilling af kalkmalerier eller en almindelig overkalkning af dem, der allerede fandtes; vi har en del kalkmalerier, som er efter-reformatoriske.

Med stor møjle, ofte liggende i ubekvem stilling, undertiden svævende højt oppe, havde foredragsholderen optaget en mængde farvelysbilleder fra kirker overalt i landet, og gennem forevisning og forklaring af disse forstærkedes vort indtryk af, hvordan vore forfædres tro og håb og hele liv har fundet udtryk gennem disse gamle billeder. — Stor opmærksomhed var vist under det fængslende foredrag, og stærkt bifald fulgte efter.

Da vi om eftermiddagen var på udflugt til *Fanefjord* og *Keldby kirker* og her oplevede *Saxtorphs* gennemgang af et meget stort antal billeder, især i *Keldby kirke*, blev det os endnu mere klart, at vort folk i vore kirkers gamle kalkmalerier ejer en uvurderlig rigdom af stedsevarende karat. Vi gav derfor tilslutning til den tak, der fra formandens side allerede havde lydt, for stævnets to ledige foredrag.

Udflugten, der var begunstiget af strålende sommervej, afsluttedes med et trip til *Møns Klint*; denne kan næppe fremtræde skønnere i farvespillet

harmonisk, end vi her oplevede det sammen.

Ved middagsbordet oplæstes hilsener fra de mange, der var hindret i at komme, og man enedes om at sende genhilsener. Formanden havde allerede beklaget disse udeblivelser, der væsentlig skyldtes sygdom, og som nødvendigvis gjorde ændringer i programmet. Ganske særligt savnede vi vor præsident Paul Nedergaard og hans hustru. Men trods alt prøvede vi at hygge os så godt som muligt under de gode omgivelser med udsigt over Ulfundet mod Dronning Alexandrines Bro.

En *Soraner-aften* blev indledt med, at vi sang nogle sange fra Soransk Samfunds sangbog og i fællesskab aflyttede pladen: Sorø-minder, som vi var meget glade for. *Sigrid* og *Ebbe Christiansen* fortalte om deres personlige oplevelser i Athen, hvor de havde opholdt sig under det nylig stedfundne kup. Deres indtryk samledes i dette, at pressen stærkt havde overdimensioneret det skete, og at folket i grunden følte sig beroliget over, at uordentlige og kaotiske tilstande blev afværget. I øvrigt glædede vi os hele aftenen over at være sammen på ægte soraner-vis.

På stævnets sidste dag holdt *Jens Juul* morgenandagten, idet han talte om de tre skabelsesberetninger: den, der begynder med ordene: »I begyndelsen skabte Gud himlen og jorden«, dernæst Johannes-evangeliets prolog og endelig talen i apokalypsen om den nye himmel og den nye jord, hvor retfærdighed bor.

Før vi skiltes, fandt den årlige generalforsamling sted. *Glaven* valgtes til dirigent. Formanden aflagde beretning og omtalte herunder, at FRATERNITAS nu er optaget i »Vedtægter for Soransk Samfund«.

Kassereren oplæste regnskabet, der balancerede med 153 kroner og udviste en kasse på 58 kroner. Beretning og regnskab godkendtes; styrelse og revisor genvalgtes. Der var enighed om at søge næste års stævne afholdt vest for

Storebælt, måske i en pension nær Lillebæltsbroen og gerne i dagene 28.-30. maj 1968. Styrelsen fik fuldmagt til at træffe endelig bestemmelse herom.

Vandrebøgerne skal samles og anbringes på et for soranere tilgængeligt sted.

Under Eventuelt tilbød *Schjærff* at fortælle Sorø-minder fra tiden efter år 1900, og dette tilbud modtoges med stor glæde.

Ved det afsluttende måltid holdt *Ebbe* en smuk tale for damerne i F. S., og fru *Voldum* kvitterede med en tak til alle, fordi enkerne efter fratres ikke bliver glemt eller overset, men stadig indbydes til stævnerne. — Hilsener udgik til mange, tanker til endnu flere.

Vi forlod stævnet, taknemlige over den fraternitet, vi på ny havde følt så stærkt, over det gode vejr og den førsteklasses kost, logi og betjening, vi her i »Kallehave Færgesgård« havde fået; et vers i gæstebogen gav udtryk for disse følelser. — Dog måtte vi dybt beklage, at vi ved dette stævne havde måttet savne så mange kære, kendte ansigter med deres milde smil og lysende sind. Forhåbentlig vil et stævnes afholdelse i Vestdanmark medføre større tilslutning end den, vi i år opnåede.

Krog-

Det var dengang -

Først en stor tak til kgl. skovrider Fritz Lorenzen for hans udførlige »svar« på efterlysningen af overskæringstraditionerne. Også mine erindringer herom (1919-25) bekræfter, at der ikke var sket store ændringer i tiden op til 1937, da overskæringen altså blev forlagt til »Rævebakken«, skuepladsen gennem de næste 30 år.

Og endnu en henvendelse fra en gammel soraner, forpagter Svend Peytz, Mullerupgaard, ganske vist i en noget anden anledning: en rettelse til majnummerets fødselsdagsliste. Her står

under 5. juni opført Eigil Gunnar Lillien-skjold, f. 1892 (søn af bogholder Axel L., gik på Sorø 1905-08). Vi beklager den opståede fejltagelse, som vil fremgå af nedenstående:

Peytz, der var en nær ven af Lillien-skjold, oplyste, at denne var død for over fire år siden i Vordingborg. I det stedlige dagblad kunne datoen findes, det var den 17. november 1962; så da Lillien-skjold sidst stod her i bladet, fyldte han 70, men det var dengang.

E.

Årsskriftet

FRA

SORØ AKADEMIS SKOLE

1967

er udkommet og kan erhverves for 3.00 kr. hos *Bjørnestad*, Østersøgade 10, København K. Telefon (01) 12 06 06.

Dødsfald

Ingeniør Pedro Malling

* 29. juli 1891 — † 18. april 1967

I mine mindeord om Pedro Mallings ældre broder Carlo, død 2. august 1965 (Sor.-Bl. 1965: 119), skrev jeg, at familien Malling slog sig ned i Sorø i begyndelsen af århundredet. Dette viser sig at være ukorrekt; efter oplysninger fra Pedro drog familien fra Argentina til Sorø 1895. Faderen, der var syg, døde 1896, 48 år gammel. De boede alle hos fru Mallings forældre; faderen var den da meget bekendte distriktslæge Rudolf Schøning, hvis hus lå på Sorø torv. Senere flyttede de ud i alléen; fru Schøning døde 1904, og da den gamle læge var død, rejste hans hustru til Kø-

benhavn. Carlo og en søster boede hos gamle fru S., og Pedro kom i huset hos en farbroder. De to brødre kom på Sorø, Carlo 1902-06, Pedro 1903-08; han udgik 1908 med realeksamen. Pedro uddannedes i Tyskland og knyttedes gennem mange år til Ford Motor Co. i København som ingeniør. 1963 flyttede Pedro og hans hustru til Stockholm hos hustruens familie; under et besøg i København i juli 1964 blev Pedro syg; blodprop med påfølgende operationer; man opgav derfor at rejse tilbage til Stockholm og blev i København; først i en meget dyr lejlighed, senere i en mere overkommelig, takket være to gamle soranere. Pedro døde i København den 18. april 1967.

Som fortalt under omtalen af Carlo kom min broder og jeg meget sammen med Carlito og Pedrito, som de kaldtes, og vi legede ofte hyggeligt med hverandre. Mange år senere kom jeg pr. brev lidt i forbindelse med Pedro. Det var to tiltalende kammerater; to fine og gode mennesker, der holdt meget af det lille Sorø med traditionsrige skole.

P. Sch.

Ingeniør Pedro Malling og fru Malling henvendte sig til Soransk Samfund for et par år siden og meddelte, at de havde taget den beslutning, at de i deres testamente ville indsætte Soransk Samfund som universalarving efter den længstlevende, og deres testamente er blevet oprettet i overensstemmelse med dette ønske.

Sidste år ønskede Pedro Malling og fru Malling at testamentere tre af deres malerier til kunstmuseet i Sorø. Efter at museets direktør, dr. phil. V. Thorlacius-Ussing, har besøgt Mallings og set malerierne, er også dette ønske behørigt registreret.

Soransk Samfund ønsker herved at udtale sin dybe taknemmelighed mod herr og fru Malling, der på så smuk en måde har demonstreret deres kærlighed til det soranske. A. Kann Rasmussen.

Pressesekretær Jesper Gottschalch

* 18. juli 1917 — † 25. april 1967

49 år gammel døde pressesekretær Jesper Gottschalch den 25. april. Han var søn af skuespilleren og sangeren Christian Gottschalch og skuespillerinden Ellen Gottschalch, født Holm. Han kom på Sorø 1930 og udgik 1933 med realeksamen. Arvelig belastet i god forstand var det hans agt at blive skuespiller, men dette lykkedes ikke. Derimod kom han ind i arbejdet med film og var bl. a. Carl Th. Dreyers højre hånd under optagelserne af »Ordet«. Ganske ung blev han pressefotograf ved forskellige blade, sidst ved Ekstra Bladet, hvor han var en glimrende billedredaktør. 1963-65 var han pressesekretær på Århus Teater i Allan Fridecias direktørtid, og tilsidst blev han redaktør af »El Nyt«. Han var gift med skuespillerinden Tove Maës, med hvem han havde en søn og en datter.

Jesper Gottschalch havde en meget stor berøringsflade med mennesker, og mange lærte ham at kende som en charmerende og levende mand. Over for sine venner viste han altid stor hjælpsomhed og varm interesse.

Hans broder Hans-Henrik Chr. Gottschalch gik på Sorø 1933-39. Han var født 1922, uddannedes som mekaniker, og deltog allerede fra 1943 i det illegale arbejde, hvad der kostede ham livet; den 17. marts 1945 dræbtes han under en gaderazzia. Af karakter var han fornøjelig og glad, forbundet med alvor og pligtfølelse. (Se den smukke nekrolog og karakteristik i Sor.-Bl. 1945: 45).

Cand. jur. Jacob Jacobsen

* 26. januar 1916 — † 26. april 1967

Den 26. april 1967 døde på Rigshospitalet i København cand. jur. Jacob Jacobsen, Thorshavn. Jacob Jacobsen var født 26. januar 1916 i Kvalbø på Suderø som søn af sognepræst, senere provst Gulak Jacobsen. Han kom i 1. mellem på Sorø Akademis skole i 1927 og udgik

i 1934 med studentereksamen (klassisk sprog). Han blev cand. jur. 1940, og efter forskellige ansættelser, dels i København, dels i provinsen, slog han sig ned på Færøerne, hvor han ved sin død var medarbejder i soraneren, landsretssagfører Leivur Lützens advokatforretning i Thorshavn. Meddelelsen om Jacobs død vil fremkalde mange minder hos hans samtidige, navnlig dem der havde forbindelse med ham i de syv skoleår og de derpå følgende studieår ved det juridiske fakultet ved Københavns Universitet. Jacob var særpræget. Allerede som 11-årig dreng af en usædvanlig alvor og barskhed, men samtidig med en udpræget sans for livets komiske sider. Han var en skarp iagttagere og en fortrinlig fortæller. De kammerater, der lejlighedsvis eller mere regelmæssigt har stået i brevveksling med ham, kan bekræfte, at han var en habil brevsriver. Hans helt fra barndommen karakteristiske adstadighed gjorde, at han ikke var nogen særlig interesseret eller aktiv sportsmand, men netop gærdespillet i cricket passede godt til hans naturel. Han førte et meget sikkert boldtræ, og det var ham en stor glæde, at han i III G. blev skoleholdets anfører. Han kom hertil i april i år for at søge helbredelse på Rigshospitalet for en nyrelidelse, som han i nogen tid havde døjet med, men desværre viste det sig, at der ikke var noget at stille op. Jeg besøgte ham på hospitalet få dage, før han skulle opereres. Han var naturligvis lidt trykket af situationen, men ellers i fint humør og berettede mange grinagtige oplevelser fra for- og nutid. Vi aftalte at tage en tur til Sorø sammen, når sygdommen var vel overstået, og det glædede han sig til. Sådan skulle det ikke gå. Ved Jacobs død kan vi, der har kendt ham godt, ikke lade være med at føle vemod over, at han på forskellig måde kom ud for modgang og vel i det hele ikke fik det livsforløb, som hans utvivlsomt gode evner måtte berettigede en for-

ventning om. Jeg ved, at hans tanker ofte gik tilbage til Sorø-årene og kammeratskabet her. Vi af studenterholdet 1934, der nu atter har mistet en kammerat vil sige: Æret være hans minde.

Johan G. Madelung.

Læge Erik Sporon Fiedler

* 19. april 1881 — † 21. maj 1967

Efter lang tids sygdom døde læge Erik Sporon Fiedler den 21. maj 1967. Han var født i Skælskør, søn af amtslæge Otto Joachim Fiedler og hustru, født Harboe. Han gik på Sorø fra 1892 og blev student 1900. 1908 blev han cand. med., udvandrede 1910 til Canada og tog 1911 medicinsk eksamen i Britisk Columbia. Han opnåede såvel britisk som canadisk statsborgerskab. — Ved verdenskrigens afslutning vendte han hjem til Danmark, og hans livsgerning faldt i Hjørring, hvor han drev en anset praksis helt fra 1918 til 1954, da han flyttede fra Hjørring til gården Rævebakken i de skovklædte bakker mellem Astrup og Sindal. Sporon Fiedler var både en dygtig læge og et særegent menneske. Han var respekteret af både kolleger og patienter. I sine velmagtsdage var han en markant personlighed, som sagde sin mening uden persons- eller institutions-anseelse. Med sin utraditionelle menneskeopfattelse og sine skarpe replikker leverede han en så flydende strøm af stof til anekdoter, at han i levende live blev noget af en myte. Der cirkulerer i Vendsyssel mange beretninger om, hvad Sporon Fiedler sagde eller gjorde i denne eller hin situation.

Gamle Soranere og soranske noter

Soransk Samfund lykønsker følgende kammerater, der har fødselsdag i juli:

1. Læge *Alfred Gleerup* (f. 1892), Islands Brygge 5, København S.

1. Fhv. rutebilchauffør *Jens Ewald Christiansen* (f. 1897), Platanvej 17, Rudkøbing.
1. Amtsrådssekretær, cand. jur. *Ove Buch Larsen* (f. 1907), Åbenrå.
2. Sagfører, cand. jur. *Max Ebert* (f. 1917), Skomagergade 1, Roskilde.
5. Grosserer *Henri Chr. Morell* (f. 1897), c/o bankfuldmægtig Arne Morell, Amager Fælledvej 11, København S.
5. *Knud Adolf Larsen* (f. 1917), på Sorø 1928-29.
8. Læge *Torben Andersen* (f. 1917), Brørup Sygehus, Brørup.
10. Godsejer *Carl Chr. Henr. Castenschield* (f. 1907), Kapelfløjen, Borreby, Skælskør.
13. Disponent *Niels Buemann Worm* (f. 1907), Herninggade 15, København Ø.
16. Læge *Jacob Peter Georg Agner Møller* (f. 1892), Vadum St.
22. *Aage Joachim Hansen* (f. 1887), IV '1905. Muligvis i Canada.
23. Pastor emer. *Ejnar Hemme Goll* (f. 1892), Albækhed Skole, Troldhede.
24. *Steve Thornton Hovgaard* (f. 1907), 4450-96 Street, R.R.3. Ladner, British Colombia, Canada.
24. Fabrikant *Mogens Eich* (f. 1917), Lundsgårdsvej, Sorø.
29. Fru *Ellen Ipsen*, f. Topp (f. 1897), Storgade 50, Sorø.
31. Grosserer *Johs. Leonhard Warrer* (f. 1892), Odensegade 5, 4., København Ø.

REDAKTION:

Højagervej 67, Rungsted Kyst, lektor P. Schjærff. Tlf. 86 38 32 (ansvarshavende) og Algade 70, Vordingborg, overbibliotekar C. G. Elberling, Tlf. 511 (subs. 638).

EKSPEDITION:

Helgolandsgade 13, København V. Direktør N. E. Løgstrup. Tlf. (01) 21 63 37.

Fr. Palm Greisens bogtrykkeri, København

(03) 63 22 22
1. kl. værelser og smukke
selskabslokaler
Største og førende

HOTEL POSTGAARDEN, SORØ

— anset og velset

Se det hos de førende tapet- og farvehandlere
landet over

— overalt på Sjælland

Hovedkontor:
VESTERPORT – VESTERBROGADE 8
KØBENHAVN V.
Telefon (01) 11 66 66

SVEGÅRDS BOGHANDEL SORØ

TELEFON (03) 63 00 27
POSTKONTO 7163

BANKEN *for Sorø og Omegn*

FILIAL AF
PRIVATBANKEN
I KJØBENHAVN A/S

— det er
JAGUAR grej
der
bruges til
JAGT
og FISKERI

GULDMANN

MERKUR ^{A/S}

HERMODSGADE 14
ÆGIR 8888

*Kaffe og The
en gros*

HR FULDMÆGTIG
LOUIS VICTOR A MATHIESEN
VESTERBROGADE 208-3 TV
79 KØBENHAVN V

Etablissementet

PARNAS

Telf.: (03) 63 06 36

Hotel - Restaurant

Elegante møde- og selskabs-
lokaler

Vis-a-vis Sorø Akademi

Åben medio april-oktober

Frede Lerche Madsen

**NORDISK
KONSULTATION A/S**

Helgolandsgade 13

København V

Telefon 21 63 37

Direktør N. E. LØGSTRUP

Mogens Krog-Meyer
Højesteretssagfører

Gothersgade 109, K.
Minerva 5800

**Kaina Rustolie - Kaina Vaabenolie - Kaina Loddefedt
Nova Slagloddepulver - Nova Svejsepulver**

De kendte Kaina- og Nova-Produkter
fra Vissinggaard Laboratorium anvendes paa Værksteder
Garager og Fabrikker ovealt i Danmark.

Forlang Kaina- og Nova-Produkter hos Deres Handlende.

VISSINGGAARD LABORATORIUM

Vissinggaard pr. Brædstrup . Telf. (05) 75 14 14

luksusøl
til hverdagspris
HARBOE